

Pernille Frahm (SF):

En kvinde, der bliver gravid, står uanset alder over for en fantastisk stor omvæltning i sit liv. At tage en beslutning om, hvorvidt man vil afbryde svangerskabet eller ikke, det er en meget stor beslutning, og det er efter min mening en beslutning, der først og fremmest angår kvinden selv. En kvinde på 15 eller 18 år må ligesom andre kvinder have retten til at bestemme over sin egen krop.

Selvfølger det sådan, at en ung pige i normale situationer først og fremmest vil henvende sig til sine forældre, hvis hun kommer i den situation, og en ordentlig læge eller sagsbehandler vil naturligvis også anbefale den unge pige at tale med sine forældre om sagen. Men vi mener i SF, at det er noget, man hverken kan eller skal lovgive om. Vi støtter forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre har vi megen sympati for forslaget. Vi synes, det er udmærket, at myndighedsalderen er 18 år i dag, men vi må også erkende, at det almindelige livsmønster har udviklet sig sådan, at unge mennesker under 18 år foretager sig mange ting på egen hånd uden forældrenes samtykke. Vi ville derfor være positivt stemt over for Fremskridtspartiets lovforslag, hvis det ikke netop var sådan, at vi har et regeringssamarbejde, hvor vi har taget et fuldstændig rimeligt og logisk hensyn til en regeringspartner, for hvem et lovforslag af denne art vil være fuldstændig umuligt at gennemføre.

Hvis man kigger på det talmateriale, som Fremskridtspartiet har fremlagt sammen med forslaget, viser det sig jo, at der ikke er megen bevægelse i tallene. De synes at være overordentlig konstante, både for legale aborter inden for de sidste 5 år og for gennemførte graviditeter i den samme periode. Det er derfor ikke til at vide, om det ville betyde en ændring i disse tal, om der ville komme et væsentlig lavere antal gennemførte graviditeter eller blive udført væsentlig flere aborter, hvis man indførte en ændret aldersgrænse. Det kan vi ikke vide noget om.

Jeg synes i hvert fald, at jeg gerne vil tilsige Fremskridtspartiet så meget, at jeg vil gøre meget for, at vi i Retsudvalget kan få nogle bedre tal og nogle bedre prognoser for, hvad dette

kan betyde for aborttallet i Danmark. Det er i alles interesse, at aborttallet nedbringes; det er ikke kun et spørgsmål om kristen ideologi, det er også et spørgsmål om almindelig anstændighed over for de kommende generationer, at uønskede graviditeter simpelt hen ikke opstår. Og det må jo være vores fornemste mål her i lovgivningsarbejdet, at vi simpelt hen mindsker muligheden for eller anledningen til, at der bliver foretaget aborter.

Så vi må sige fra radikal side, at vi har sympati for forslaget, men ikke vil støtte det af hensyn til vores regeringspartnere. Men vi vil gerne tilsige et udvalgsarbejde, hvor vi kan få belyst problemet.

Glønborg (KRF):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Kristeligt Folkepartis helt principielle holdning i spørgsmålet om abort er, at den frie abort burde afskaffes. Nogle mener, at det er en hård beslutning at tage over for den gravide kvinde, men vi vil gerne minde om, at vi er helt enige i, at en kvinde naturligvis har og skal have ret til at bestemme over sin egen krop. Den ret har hun, og den skal hun have.

Men vi gør også opmærksom på, at når det drejer sig om en gravid kvinde, er der ikke kun tale om ét individ, så er der tale om to. Og hele abortlovgivningen, hele abortproblematikken drejer sig jo netop om respekten for menneskelivet, og det vil også sige respekten for det endnu ufødte liv. Det ville være vidunderligt, om vi hele vejen igennem kunne ... altså undskyld, det er meget generende med den samtale, der foregår på den bagerste ministerbænk.

Formanden:

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er formanden, der skal se til, at støjniveauet ikke overskrides, og jeg finder ikke, at den samtale er af en sådan karakter, at der er grund til påtale fra formanden. Men derfor kan jeg godt mene, at det er uhensigtsmæssigt.

Glønborg (KRF):

Undskyld, hr. formand, den generede mig bare utrolig meget.

Dette emne er lidt vanskeligt at beskæftige sig med, fordi det berører så dybt menneskelige, fundamentale spørgsmål. Det drejer sig altså om respekten for selve livet hos det ufødte